

Αντιστεκόμαστε στον αυταρχισμό και τον αντιλαϊκό κατήφορο της κυβέρνησης.

Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες μιας “χουντικής έμπνευσης” προσπάθειας της κυβέρνησης της ΝΔ να επιβληθεί σιγή νεκροταφείου σε κάθε λαϊκή διεκδίκηση και διαμαρτυρία. Πατώντας πάνω στο αντιλαϊκό οπλοστάσιο που διαμόρφωσαν ή διατήρησαν άθικτο οι προηγούμενες κυβερνήσεις (τρομονόμος, περιορισμοί στο δικαίωμα της απεργίας κλπ.), η κυβέρνηση προχώρησε το καλοκαίρι στην ψήφιση του ν. 4703/2020, με τον οποίο πρακτικά τίθενται ασφυκτικοί περιορισμοί και πλαίσιο στη έκφραση της λαϊκής διαμαρτυρίας. Οι πραγματικές προθέσεις φάνηκαν σύντομα (30/9), όταν τα ΜΑΤ επιτέθηκαν με βιαιότητα στους “ήρωες” υγειονομικούς που διαμαρτύρονταν έξω από το Υπουργείο Υγείας για την επικείμενη λήξη των συμβάσεων επικουρικού προσωπικού και τη μη ανανέωσή τους μετά το τέλος του 2020.

Ενόψει της επετείου του Πολυτεχνείου, η κυβέρνηση, χρησιμοποιώντας ως πρόφαση την δραματική υγειονομική κατάσταση, προχώρησε στην καθολική τετραήμερη απαγόρευση κάθε συνάθροισης άνω των 3 ατόμων σε όλη την επικράτεια. Η κίνηση αυτή προκάλεσε γενικευμένη κατακραυγή, συμπεριλαμβάνοντας τη συγκέντρωση χιλιάδων υπογραφών διαμαρτυρίας ή οποία συνεχίζεται (<https://www.polytechnio2020.gr/>).

Η επιλεκτική επίκληση των επιστημονικών δεδομένων για να δικαιολογηθούν οι κυβερνητικές επιλογές “βγάζει μάτι”. Αν πραγματικά υπήρχε αγωνία για το “συνωστισμό”, η κυβέρνηση θα μπορούσε εδώ και 8 μήνες να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Ακόμα και σήμερα, θα μπορούσε να επιτάξει τα σχεδόν 2000 τουριστικά λεωφορεία που βρίσκονται σε αχρησία. Ωστόσο, κατά τον πρωθυπουργό, «δεν μπορούμε να “γεννήσουμε” λεωφορεία από το πουθενά». Ενώ κατά τον ίδιο, «παντού στον κόσμο στις ώρες αιχμής παρατηρείται έντονος συγχρωτισμός, γι' αυτό και οι μάσκες είναι τόσο σημαντικές». Το ερώτημα επομένως είναι: αφού οι μάσκες μπορούν να “σώσουν” στο “στριμωξίδι”, δεν αποτελούν μέσο προστασίας όταν μάλιστα τηρούνται δύο ακόμα όροι; η φυσική αποστασιοποίηση και η διεξαγωγή σε υπαίθριο χώρο;

Αν υπήρχε αγωνία για την υγεία των εργαζομένων, τότε θα έπρεπε σε συστηματική βάση να ελέγχονται οι μεγάλοι εργασιακοί χώροι επιδημιολογικά και για την τήρηση των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας. Αντί αυτού, το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας έχει αποψιλωθεί. Το ερώτημα είναι: στους εργασιακούς χώρους ο κορονοϊός δεν μεταδίδεται; Και τότε γιατί είχαμε, από το καλοκαίρι ήδη, έκρηξη κρουσμάτων σε μεταποιητικές βιομηχανίες; Τι γίνεται με τις δεκάδες καταγγελίες σωματείων το τελευταίο τρίμηνο για περιστατικά κρουσμάτων και την προσπάθεια να κρυφτούν “κάτω από το χαλί”;

Αν η υγεία ήταν προτεραιότητα, τότε, στους 8 μήνες που μεσολάβησαν, θα είχαν παρθεί όλα τα μέτρα ενίσχυσης του ΕΣΥ σε προσωπικό και εξοπλισμό, με βάση και την επιστημονική βεβαιότητα που υπήρχε ότι κάθε επιδημία παρουσιάζει έξαρση το φθινόπωρο. Αντί αυτού, ο υφυπουργός Υγείας, απαντούσε το καλοκαίρι πώς “προσλήφθηκαν 370 επικουρικοί γιατροί «που και αυτοί δεν χρειάστηκαν»!” Για να μην θυμηθούμε τα “καλοκαιρινά ταξίδια” των μοριακών αναλυτών από

νομό σε νομό... Αλλά ακόμα και σήμερα, που υποτίθεται ότι είμαστε σε πόλεμο, η κυβέρνηση αρνείται πεισματικά την επίταξη χωρίς αποζημίωση του ιδιωτικού τομέα υγείας. Αντί αυτού, μπουκώνει με εκατομμύρια ευρώ τους κλινικάρχες, όταν αφήνει εκτός προστασίας πάνω από 700.000 μακροχρόνια ανέργους.

Αν ήταν πράγματι μέλημα της κυβέρνησης να μην υπάρξει διασπορά του ιού, τότε θα εξασφάλιζε τη σωστή εφαρμογή των υγειονομικών πρωτοκόλλων στις πύλες εισόδου της χώρας και την απαίτηση για “αρνητικό τεστ” στους εισερχόμενους τουρίστες 72 ώρες πριν την άφιξή τους. Αλλά κατά τον υπ. Τουρισμού «*Αν βάζαμε οριζόντια 72ωρο τεστ για είσοδο το καλοκαίρι, θα έμπαιναν στην Ελλάδα μόλις 100.000 τουρίστες αντί για 4,4 εκατομμύρια*». Με βάση μάλιστα τα στοιχεία του Υπ. Υγείας, ήδη από τα τέλη Αυγούστου υπήρχε έξαρση κρουσμάτων, που ενδεχομένως να ήταν και μεγαλύτερη, αφού τα τεστ που πραγματοποιούνταν τότε ήταν λιγότερα. Ωστόσο, οι πληρότητες στα πλοία στις αρχές Αυγούστου από 65% πήγαν στο 80 – 85%, ενώ ήδη στις αερομεταφορές ο “συνωστισμός” με μάσκα στις καμπίνες των αεροσκαφών μπορούσε να φτάνει στο 100%.

Το ίδιο συνέβη και με την λειτουργία των Πανεπιστημίων. Καμιά απολύτως πρόνοια για να ανοίξουν το Σεπτέμβρη για τη “δια ζώσης” διδασκαλία, με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας, όπως:

- Αίθουσες διδασκαλίας και εργαστήρια που να ανταποκρίνονται στα κριτήρια του ΕΟΔΥ (αεριζόμενες με φυσικό αερισμό ή συνδυασμό μηχανικών και φυσικών μέσων, κατάλληλες αποστάσεις ανά φοιτητή, προστασία ευπαθών ομάδων). Μάλιστα, εξειδικευμένα μέλη ΔΕΠ θα μπορούσαν να προσφέρουν την επιστημονική τους γνώση για το πώς αυτά τα μέτρα θα μπορούσαν να τηρηθούν και ποιες παρεμβάσεις θα έπρεπε να γίνουν προς αυτή την κατεύθυνση.
- Επιδημιολογική επιτήρηση των χώρων διδασκαλίας και έρευνας, με ύπαρξη κλιμακίων του ΕΟΔΥ ανά συγκροτήματα τμημάτων – σχολών. Ακόμα και πρόσφατες επιστημονικές ανακαλύψεις, όπως η μέτρηση του ιικού φορτίου στα λύματα ανά τμήμα ή σχολή θα μπορούσαν να συμβάλλει στην έγκαιρη κινητοποίηση των αρχών.
- Συγκρότηση ιατρικών κλιμακίων με μόνιμο προσωπικό ανά σχολή.
- Πρόσληψη διδακτικού, τεχνικού προσωπικού και προσωπικού καθαριότητας με μόνιμες σχέσεις εργασίας.

Οι παραπάνω ανάγκες για ανθρώπινες συνθήκες διδασκαλίας υπήρχαν και πριν, ωστόσο η επιδημία τις έφερε με εκκωφαντικό τρόπο στην επιφάνεια. Προφανώς, για την υλοποίησή τους, χρειάζεται γενναία χρηματοδότηση. Η δραστική μείωση των προϋπολογισμών των ιδρυμάτων, στην οποία διαδοχικές κυβερνήσεις και πρυτανικές αρχές έβαλαν την υπογραφή τους, στο όνομα των “αντοχών της οικονομίας”, ευθύνεται ανάμεσα στα άλλα για τις ελλείψεις σε βασικές υποδομές και προσωπικό.

Θα τιμήσουμε και φέτος την επέτειο της 17 Νοέμβρη όπως της αρμόζει, λαμβάνοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα, για την υγεία του λαού, τις σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες του, ενάντια σε κάθε προσπάθεια περιορισμού των συνδικαλιστικών και πολιτικών ελευθεριών.

ΔΗΠΑΚ ΑΕΙ, 16/11/2020